

בשלשה פרקים פרק רביעי תענית

א [נור א"ח ס"ח מה וס"י
[כפ]:

בז ב מ"י פ"ב מהל' תפלה
בלבב א סמנ ענין יע
טו"ש"ע א"ח סימן קל' סע"ף
ג:

יז ג מ"י פ"ב"ג שם ה"ד סמנ
שם טו"ש"ע א"ח ס"ח ס"ח סמנ
סע"ף ג:

תורה אור השלם

- ויאמר אדוני אלהים בקום אדע בי ארץ־שדה; בראשית טו ח
- ויאמר אֱלֹהֵי קַוְחָה לֵי עֲגֵלָה מְשֻׁלֶשֶׁת וְעַז מְשֻׁלֶשֶׁת וְאֵיל מְשֻׁלֶשֶׁת וְתָרִיגוּל; בראשית טו ט
- בני ובין בני ישראל את הוּא עֲלֵמָם בִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְיָבִיִּים הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת הַתְּשֻׁבָה: שמות לא יז

רבינו הגנאל

וחלקום לכ"ד משמרות בללום ונתנום בקלפי בא חביו ונטל חלקו חביו ונטל חרים וכן פשחור וכן אימר וכן התנו ביניהם הבכאים שא"פ שיהוייב ראש משמרה עולה לא ידחה ידעיה ממקומו אלא ידעיה עיקר והויריב טפל לו. עמדו ראשי (8) משמרות וקבעו עצמן בתי אבות, משמר שהיה בו חמשה בתי אבות שלשה מקריבין (3) לשעה [ימים] וב' מקריבין ד' ימים, ומי שהיה בו (4) ז' בית אבות כל אחד מקריב יומו וכן כולן, ישי מי שקבעו עצמן לעולם, בית אב שהיה בשבת לעולם אינו מקריב אלא בשבת, ומי שהוה ביום ראשון לעולם ביום ראשון, ויש שמגדילין(2) על כל משמר, ויש (שהוא [שהיו] מגדילין בכל שבוע וכו'. ירושלמי: ר' הוה ממני (מוציאין) [תרין מגדילין] אי הוי כדי הוון מתקיימין ואין לא הוון שמתקילן, הוה קני, תרגום רישן ויחלום ודבוקן והלם. (7) פקיד לבריה לא תעביר כן אלא מני כולהו, כחוד ומני ר' חמא בר' חנינא בראש. ולמה לא מנייה ר', בנן שהשיבו ברבים. ומה שהשיבו, ר' הוה יתיב מחני, והלטיהם והיו אל ההרים כיוני הנאיות כולם הומוות, [אמר] ליה רבי חנינא כלם הומוות, א"ל הן קרייהו, א"ל קומי רב המנונא דבבל, א"ל כד תיחוו תמן אמור ליה בהא מניחן חביס, ידעו ולא מיחמני בינומי. מן דבין ר' אמר איני מקבל עד דתמני ר' אפס דדרומא, והוה תמן חד סב (3) אמר [אין] ר' חנינא קדמאי אנא חניין, וקביל עליה ר' חנינא כהן תמנן תליאטי, ושמואל דרביה שילה הוי עיילין שאלין בשאמא דנשיאיה כל יומא, והוה דבית שילא עלין ויחבין קדמאי, פלגו יקר לשמואל ואותיבאבא קדמאי, כל יומא יקר לשמואל ואתיבאבא, אמרין דבית שילה אנן חניין, וקביל ושמואל עליה מיתב

תליאטי. חמה יסד דוד ושמואל הוראה באמונתם, אומונת גדולה הייתה שאין משמר נוטל ושונה בשדה אחוזה עד שיוטל חבירו. תנא בתוספתא, אילו משמרות כהנים ליום וישראלים, עמדו נביאים שביניהם וקבעו כ"ד [משמרות כנגד כ"ד] משמרות, שנאמר זו את בני ישראל, אי אפשר לומר כל ישראל אלא מלמד שלוחו של אדם כמותו. הגיע זמן המשמר כהנים וליום עולים בירושלים, וישראל שבואתו משמר שאין יכולין [לעלות] לירושלים מתקבצים כעריהם וקורין בענין קרבנות ובענין מעשה בראשית וטבלין מן המלאכה כל אותה שבת. ולמה קורין בקרבנות ובמעשה בראשית, ללמדך שאלמלא המעמדות שמתקבצים וקורין לא נתקיימו מעשה בראשית, שניא אם לא בריית יומם לילה חקות שמים [וארין] לא שפתי. וכתיב ויאמר ה' כמה אדע כי אירשנה, אמר אברהם לפני הקב"ה רבונו של עולם מחיירא אני שמא ישראל יחטאו כו'. תנו ובין אנשי משמר מתפללין על קרבן אחיהם שיתקבל ברצון ואנשי מעמד מתענין ד' תעניות בשבוע. בשני על יורדי הים, שנאמר ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים וגו'. בשלישי על הולכי מדברות, שנאמר יקו המים ותראה היבשה. בוד' על אסכרה שלא תעל בתניקות, שנאמר יהי מאורות, מארת כתיב חסר ר'. בה' על עוברות שלא יפילו ועל המניקות שיגדלו בניהם, שנאמר ישרצו המים שרין וגו' כערב שבת כל יום היום מני כבוד השבת, וכל שכן שבת עצמה. (1) ושהדרין לבתי אבות מתענין פעמם. באחד בשבת מאי טעמא [לאן], ר' יוחנן אמר מפני הנוצרים, פ"י שיום טוב שלהן הוא. ר' שמואל [ב"ג] אמר מפני שהוא שלישי ליצירה, וכתיב ויהי ביום השלישי ביהותם כאבים. כלומר, נברא האדם בשישי, הנה שיש ושבתי יום ראשון הרי שלש ליצירה, והוא ידעין חלש. ר' שמעון בן לקיש אמר מפני שנמה יתירה שנתנת לאדם בשבת כדי לאכול ולשתות ולהשתחוה כגבור בשתיית היין, ואם אין בו כד גדול אין בו יכולת לשתות, ובמוצאי שבת ניטלת מן האדם ונשתתיר תשוי כח, לפיכך אין בו יכולת, כדכתיב שבת וינפש, כיון ששבת יו אברה נפש, כלומר אברה הנפש היתירה. בתנא', וישראל שבואתו משמר מתכנסין בעריהם. פ"י, קבלנו מרבותינו שהיו כל יום קורין פורשת קרבנות. ואחר כך היו קורין סדר בראשית. ביום הראשון בראשית ויהי רקיע. תנא בראשית בשנים. אמאי בשנים הוא ה' פסוקין ינהו, ותנן הקורא בתורה לא יפחות מג' פסוקים. (ב)אם אמר דולג. פ"י, הראשון קורא שלשה, [והשני חזרו וקראו אחד מאלו השלשה שקראם הראשון והשנים הנוצרים מן הפרשה. ושמואל אמר פוסק הפסוק אחד לשנים, כל אחד קורא שלשה. רב אמר דולג, כל פסוקא דלא פסקיה משה אנן לא פסקינן ליה. וקיימא לן כרב וכבר פירשנוהו במגילה.

רב אמר דולג. פ"י הראשון קורא מראש הפרשה ג' פסוקים והשני שאין לו כי אם שני פסוקים מדלג פסוק אחד וקורא ממה שקרא הראשון וכן נמי דבראשי חדשים מדלגין והקשה ה"ר יהודה בר נתן ואמאי מדלגין אמאי אינו קורא למעלה צפרשה דהא צצבת צמוט"מ קורא הוא מראש אתה אומר אלני (שמות ג) אע"פ שעיקר הפרשה אינה מתחלת כי אם מפסל לך (סס לה) וי"ל דמ"ה הוא קורא ראה צפרשה של מעלה לפי שכל אותה הפרשה משמתי צמד עניינא אזל פרשה דר"ח לעיל מינה לא משמתי כלל מחד עניינא ולכן אינו קורא צפרשה של מעלה אלא דולג וזמה ראה למנהגו אהא דלא קרינן צכל צצבת ושצת פרשה של צצבת כמו שאנו עושין צ"ט שאנו קורין פפרשות לפי המלורע לפי שאין צפרשה של צצבת שלשה פסוקים דאין לומר שדלג לעיל דלא הוי מחד עניינא:

גזרה משום הנכנסין והיוצאין.

פ"י שהנכנסין שלא ראו (8) הראשונים שקרא ג' פסוקים ויראו השני שקורא פסוק אחד מלמעלה יאמרו שהראשון לא קרא אלא שני פסוקים והיוצאין כשהראשון קורא שלשה פסוקים ואינו משייר אלא שני פסוקים איכא גזירת יוצאין דסכרי האי שני סגיא ליה צצני פסוקים:

א [א] משמר היו מתפללין על קרבן אחיהם שיתקבל ברצון ואנשי מעמד מתכנסין לבית הכנסת ויושבין ד' תעניות בשני בשבת בשלישי ברביעי ובחמישי בשני על יורדי הים בשלישי על הולכי מדברות ברביעי על אסכרא שלא תיפול על התניקות בחמישי על עוברות ומיניקות עוברות שלא יפילו מיניקות שייניקו את בניהם ובערב שבת כל היו מתענין מפני כבוד השבת ק"ו בשבת עצמה באחד בשבת מ"ט לא אמר ר' יוחנן מפני הנוצרים ר' שמואל בר נחמני אמר מפני שהוא שלישי ליצירה ריש לקיש אמר מפני נשמה יתירה דאמר ריש לקיש (1) נשמה יתירה ניתנה בו באדם בע"ש במוצאי שבת נוטלין אותה ממנו שנאמר (3) שבת וינפש כיון ששבת וי אברה נפש: ביום הראשון בראשית ויהי רקיע: (2) תנא בראשית בשנים יהי רקיע באחד בשלמא יהי רקיע באחד תלתא פסוקי הוה אלא בראשית בשנים (3) (מ"ט) ה' פסוקי היוין (4) (ותנן) (5) הקורא בתורה אל יפחות מג' פסוקים רב אמר: דולג ושמואל אמר פוסק ורב דאמר דולג מ"ט לא אמר פוסק קסבר כל פסוקא (6) דלא פסקיה משה אנן לא פסקינן ליה ושמואל אמר פוסק ומי פסקינן והאמר רבי חנינא קרא צער גדול היה לי אצל ר' חנינא הגדול ולא התיר לי לפסוק אלא לתניקות של בית רבן הואיל ולהתלמד עשוין (7) ושמואל התם טעמא מאי משום דלא אפשר הכא נמי לא אפשר ושמואל אמר פוסק מ"ט לא אמר דולג גזירה משום הנכנסין וגזירה משום היוצאין מיתבי (8) פרשה של ששה פסוקים קורין אותה בשנים ושל חמשה (6) [ביחיד ואם] הראשון קורא ג' השני קורא שנים מפרשה זו ואחד מפרשה אחרת וי"א ג' לפי שאין מתחילין בפרשה פחות משלשה פסוקין למ"ד דולג לידלוג ולמאן דאמר פוסק ליפסוק שאני התם דאית

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

חמישית, וכן עשה חרים וכו'. שאפי' יהוייב עולה. שהוא לא רצה לעלות עם עורא. מנה"מ. דקורין במעמדות מעשה בראשית. אמר רב אסי אילמלא מעמדות. כלומר קרבנות, לא נתקיימו שמים וארץ, שניא ויאמר ה' אלהים כמה אדע וגו', קחה לי עגלה משולשת וגו', דהיינו קרבנות, לפיכך קוראין במעשה בראשית כשעוסקין בקרבנות, לפי שכל מעשה בראשית אינו מתקיים אלא כשביל הקרבנות. אנשי משמר היו מתפללין על קרבן אחיהם שיתקבל ברצון. (שבו) כהנים של משמר וחלק לוי בתי אבות, וכל בית אב עובד יום אחד, וביום שביית אב עובד שאר כל כהנים אנשי משמר (ז) [7] בתי אבות, מתפללין על קרבן שמקריבין אחיהם בית אב שביעי שיתקבל ברצון. אנשי מעמד היו יושבין ד' תעניות. כלר, אותן ישראל של מעמד, כדאמרו לעיל במשנתנו שמתכנסין בעריהן, ויושבין ד' תעניות. על יורדי הים. לפי שאמר בו (והיה) [יהי] רקיע בתוך המים. על הולכי מדברות. לפי שאמר בו ותראה היבשה. על אסכרא. לפי שאמר בו יהי מאורות, מארת כתיב, דמשמע מארה. על עוברות ומיניקות. לפי שאמר בו ישרצו המים [שרין] נפש חיה, דהיינו דמעוברות. מפני הנוצרים. לפי שיום חג שלהם באחד בשבת, ואם היו ישראל מתענין היו כוהנים. שלישי יצירה. שאדם נוצר בערב שבת, והיו אחד בשבת שלישי, ויש בו חולשת במוצאי שבת ניטלת ממנו. ויש בו חולשת. במוסף במנחה וכו'. ופי' בגמ', רב אמר דולג. וראשון קורא ג' פסוקים, ושמואל אמר פוסק. שאינו דולג, משום גזרה משום הנכנסין ומשום היוצאין, שאם קורא ראשון ג' פסוקים שלמין, א' היוצא לאחד כשסיים הראשון שלא נשתייר לשני לקרות אלא ב' פסוקין. וכן אם מתחיל השני בפסוק הג', הנכנס לאחד שסיים הראשון כשטומע ששני קורא הג', אומר לא קרא הראשון אלא ב' פסוקים.

וחלקום. לכ"ד וכתבו כנוי של כל אחד ואחד בחלק: **צללוס ונטוסם** **צקלפי.** כתבו על כ"ד חמיכות קלף ראשי משמרות שחלקן מלאות ד': **צא ידעיה.** משמרה של ידעיה צא אחד מהן ונטול חלקו וחלק ה' חמיכות קלף דהוה להו שש. ומי שהיה עולה צידו ראשון היה לצבת ראשונה צצכדר שהיו עולין צידו זו אחר זו כך היו עוצדין צצצמותיטן זו אחר זו: **וכך ספנו.** שאפי' יהוייב שהיה צצקדש ראשון ראשון למשמרות עולה מן הגולה: **לא ידחה ידעיה.** הואיל ומתחלה לא עלה יהוייב אלא כל משמרות הנעשות מידעיה קודמות לעבודה ליהוייב ויהוייב צא ועוד אחריהן צצקוס משמר אחר וששה ידעיה עושין אותן ה' שלא להצבות צצצמרות: **א"ר אסי לפי שאלמלא מעמדות.** עיסקי קרבנות שישראל עושין הם היו כלם צצטתן וששון כלין שמים וארץ העומדים צצכותן אין מתקיימין כו': **כאנשי דור המצול.** שמאחר שהן כלין אין העולם מתקיים. והואיל שעל עיסקי קרבן העולם עומד לכן קורין אנשי מעמד צצצריהן צצמעשה צצצאשית: **צצצקנתי להס כו' כל זמן שקורין צצצו.** מהיכא יליף לה לאלי. גמגוס: **ס"ר אנשי משמר מתפללין על קרבן אחיהן.** תמידים צצכל יום: **אנשי משמר.** (8) אותן כ"ד שהיו צצצריהן: **צצני על יורדי הים.** דכתיב צצני (בראשית 8) יהי רקיע צצמוך המים וצצריך להזכיר ולרמות על הדצר: **צצשלישי על הולכי מדברות.** דכתיב וצצראה היצשה תהי ראויה יצצשה להולכי שלא יצוקו מפני חיות רעות: **צצציעי על האסכרה.** צצו נתלו המלאכות וכתיב ציה (סס) יהי מלאכות מלאכת כתיב: **ועל עוברות כו'.** דכתיב ציה (סס) ישרצו המים שרץ נפש חיה: **מפני הנוצרים.** שעושים אותו יום טוב שלהם (8): **שלישי לייציה.** דלדס צצצא ציוס שעי וצכל יום שלישי הוי מלאש דכתיב כואציס: **נשמה יסירה.** שנוטלין אותה ממנו והוי מלאש: **נשמה יסירה.** שמרמזים דעתו לאחילה ושמיה: **כיון שצצנפ.** שנה ושמר את הצצבת: **ווי אצרה נפש.** וינפש דורש צצנוטריקון ווי נפש: **צצצאשית צצצנים.** כהן ולוי קורין ציוס מענית צצצאשית: **חלפא פסוקי הוי.** וסגיא צצו למד גצצא: **רצ אמר דולג.** הראשון קורא שלשה פסוקים והשני מתחיל צצפסוק שסיים צו הראשון והשנים עמו הרי שלשה. ומשום אין משיירין צצפרשה פחות משלשה פסוקים ליכל משום

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה פסוקין אחרת לידלוג או ליפסוק: **דאית**

דלג אפשר. פוסק. מפסיק הפסוק לנשים ראשון קורא שני פסוקים וחצי ולוי משלים חצי אותו הפסוק משקלה עקוב עם שני פסוקים הנשים. **ר' חנינא קרא.** שהיה צעל מקרא ויודעה צניקרא וצקי צעטעמיה: **אמר גודל.** הרבה נרמתי וחזרתי עליו שמייר לי לפסוק הפסוק לנשים לנורך מיונות שלומדים לפני שאינן יכולין לקרוא פסוק כולו: **הי נמי לא אפשר.** גבי ס"ת. (א) וצדילוג אי אפשר משום הנכנסין והיוצאין אם שני דולג ומתחיל צפסוק שסיים צו הראשון צני אדם הנכנסין שלא שמעו קריאת הראשון צבורין לומר שלא קרא הראשון אלא שני פסוקים ונפיק מיניה חורצא וכשהראשון קורא ג' פסוקים ואינו משייר אלא שנים איכא גזרת יוצאין דסכרי האי שני דקסרי ליה **צצני פסוקים: מייסיני פרשה של ששה פסוקים.** אשאר ימות השנה קאי: **ויש אומרים שלשה.** מפרשה אחרית: הכי גרסין **למאן דאמר (8) דולג לידלוג למ"ד פוסק ליפסוק.** כלומר פרשה של חמשה פסוקין (7) אמאי קורא שני שלשה